

3. Στέγαση

Προσωρινά η Σχολή εγκαταστάθηκε στο κτίριο στο οποίο στεγαζόταν η Εμπορική και Βιομηχανική Ακαδημία Ρουσοπούλου στην Πλατεία Κάνιγγος. Για τη μόνιμη στέγασή της προοριζόταν το κτίριο όπου βρίσκεται σήμερα το «Ιπποκράτειο Νοσοκομείο» στη Λεωφόρο Βασ. Σοφίας, το οποίο ήταν δωρεά του Γρ. Μαρασλή. Όμως, με την αποπεράτωση των σχετικών εργασιών συνέπεσε η μεγάλη για τη χώρα εθνική συμφορά, η Μικρασιατική Καταστροφή. Έτσι το κτίριο χρησιμοποιήθηκε ως νοσοκομείο προσφύγων και παρέμεινε έκτοτε ως νοσοκομείο. Σε αντάλλαγμα του μη εκχωρηθέντος κτιρίου, το Κράτος παραχώρησε το 1930 οικοπεδική έκταση στην οποία ανεγέρθηκε το σημερινό ιδιόκτητο «περικαλλές» κτίριο του Πανεπιστημίου στην οδό Πατησίων 76.

Το κτίριο αυτό, στο οποίο εγκαταστάθηκε η Σχολή το 1935, οικοδομήθηκε με χρήματα της δωρεάς Γρ. Μαρασλή. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες θεώρησαν ως πολυτέλεια την ανέγερση ενός «τόσο μεγάλου κτιρίου» για τις ανάγκες μιας Σχολής που ο αριθμός των φοιτητών της, εκείνη την εποχή, δεν ξεπερνούσε τους 450, ενώ το κτίριο θα μπορούσε να στεγάσει «μέχρι και 1.000 φοιτητές». Πού να φαντάζονταν οι τότε «αρμόδιοι» ότι το ίδιο κτίριο (φυσικά μετά από ορισμένες επεκτάσεις) θα αποτελούσε, μετά από μισό αιώνα, το κύριο κτιριολογικό συγκρότημα στο οποίο εξυπηρετούνται σήμερα περισσότεροι από 6.000 φοιτητές και πολυπληθές διδακτικό και διοικητικό προσωπικό;

Το μέγαρο της οδού Πατησίων, όπως αρχικά διαμορφώθηκε, εξυπηρετούσε τις ανάγκες της Σχολής μέχρι τις αρχές της 10ετίας του 1950, οπόταν εμφανίστηκε έντονη η πίεση για νέους χώρους, κυρίως λόγω του μεγάλου αριθμού των φοιτητών, που ήδη είχε πλησιάσει τις 4.000. Με σκοπό τη μελλοντική επέκταση των κτιριακών της εγκαταστάσεων, η Σχολή προέβη στην αγορά ακινήτων, τα οποία συνέχονται με το αρχικό συγκρότημα. Παράλληλα, έγιναν ορισμένες προσθήκες στο κύριο οίκημα προς απόκτηση χώρων για άμεση αξιοποίηση. Ειδικότερα, το ακαδημαϊκό έτος 1956-57 συμπληρώθηκαν τα έργα επέκτασης, η οποία περιελάμβανε, εκτός των άλλων μικρότερης σημασίας έργων, μεγάλη αίθουσα τελετών και κατασκευή δύο αιθουσών διδασκαλίας των 220 θέσεων η κάθε μια. Οι αίθουσες αυτές είναι γνωστές μέχρι και σήμερα ως αιθουσες του τέταρτου οικονομικού και του τέταρτου εμπορικού αντίστοιχα.

Όμως, με τη διεύρυνση της εκπαιδευτικής δραστηριότητας του ιδρύματος, έγινε φανερό ότι οι κτιριακές εγκαταστάσεις που αυτό διέθετε ήταν ανεπαρκείς για την κάλυψη των αναγκών του. Γι' αυτό, από τις αρχές της 10ετίας του 1970, η Σχολή ανέθεσε στο Τεχνικό Γραφείο Δοξιάδη τη μελέτη για την οικοδόμηση των νέων οικοπεδικών χώρων που είχε αποκτήσει επί των οδών Δεριγνύ και Αντωνιάδου. Το κτίριο της οδού Δεριγνύ έχει ήδη ολοκληρωθεί, ενώ η οικοδόμηση του οικοπέδου της οδού Αντωνιάδη βρίσκεται στη διαδικασία της δημοπράτησης.

4. Διοίκηση

Ως ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα, το Πανεπιστήμιο είναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση. Εποπτεύεται και επιχορηγείται από το κράτος δια του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Αρχικά το ίδρυμα εποπτεύεται από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και διοικείται από τον Διευθυντή και το Συμβούλιο της Σχολής. Το Συμβούλιο αποτελείται από τον πρόεδρο (τον Διευθυντή) και δέκα μέλη που ήταν τακτικοί καθηγητές. Πρώτος Διευθυντής της Σχολής ορίζεται ο Καθηγητής της Πολιτικής Οικονομίας Ν. Γουναράκης. Η κατά παράδοση ακαδημαϊκή οργάνωση στο ίδρυμα εισάγεται το 1935, οπότε και εκλέγεται, το ακαδημαϊκό έτος 1935-36, ως πρώτος Πρύτανης ο Καθηγητής της Εμπορικής Οικονομίας Α. Σπουργίτης. Έκτοτε, η όλη οργάνωση και η λειτουργία του ιδρύματος διέπεται από τον Ν. 5343/1932, ο οποίος ίσχυσε για όλα τα ΑΕΙ μέχρι το 1982. Στην εποπτεία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων το ίδρυμα υπάγεται το 1939. Αξίζει να σημειωθεί ότι η Ανώτατη Γεωπονική Σχολή Αθηνών υπάγεται στο Υπουργείο Παιδείας και αποκτά την κατά παράδοση ακαδημαϊκή οργάνωση πολύ αργότερα. Στην Πάντειο Σχολή η κατά παράδοση ακαδημαϊκή οργάνωση εισάγεται το 1951 και η Σχολή εξομοιώνεται με την ΑΣΟΕΕ το 1959 (Ν.Δ. 3974/59). Η Ανώτατη Βιομηχανική Σχολή Πειραιώς (Πανεπιστήμιο Πειραιώς), η οποία ιδρύθηκε το 1938 ως ιδιωτική επαγγελματική σχολή, έγινε ανώτατο ίδρυμα το 1958 και οργανώθηκε σύμφωνα με την ακαδημαϊκή παράδοση το 1966. Ο πρώτος Πρύτανης του Ιδρύματος αυτού εκλέχθηκε, το 1974, ενώ μέχρι τότε η Σχολή εξέλεγε Διευθυντή ή Κοσμήτορα. Ακόμη, το Πανεπιστήμιο της Πάτρας, το οποίο ιδρύθηκε το 1964 (Ν.Δ. 4425/64), εξέλεξε τον πρώτο Πρύτανη το 1974. Σήμερα τα τέσσερα από τα δέκα επτά